

HØRVE KIRKES KALKMALERIER

Ved Dr. phil. Poul Nørlund.

HØRVE kirke maa oprindeligt være en romansk kampestenskirke, men den er nu ganske om-dannet. Det nuværende kor er fra 1575, som det frem-gaar af en indskrift paa den nordre side af dets tøndehvælving (1575 muret Oluf Persen af Alsthied dethe sanghus i hr Mieckel Hansens thiedt. Jep Sørenssen oc Per Ollessen kirkevere). Skibet overhvælvedes i middelalderens slutning, og i det østlige hvælvingsfag findes kalkmalerier fra 1564, som i 1885 fremdroges og i det følgende aar istandsattes af professor Jacob Kørnerup. Et taarn i vest og et vaabenhus i syd af kampe- og munkesten er ligeledes sent middelalderlige tilbygninger.

I n v e n t a r : Alterbordspanel ca. 1575. Altertavle fra 1630, og prædikestol fra 1620. Af sit middelalderlige inventar har kirken bevaret en romansk granitdøbefont, et krucifix fra 13. aarh. og rester af en gotisk Laurentiustavle fra et sidealter. Den ene klokke er ogsaa middelalderlig, støbt af Oluf Kegge; den anden fra 1591.

Kalkmalerierne

er især mærkelige ved at være fra en tid, hvor man ellers her paa Sjælland var ophørt med slige dekorationer. Omendskønt de er malet et kvart aarhundrede efter reformationen, er de dog helt i middelalder-

lig maner. Æmnevalget er nok noget præget af den nye tid, men en helgen (S. Jørgen) har dog faaet lov at slippe med.

I *Østkappen* troner Gud Fader med bøjlekrone, scepter og rigsæble og med Helligaandsduen svævende over sit hoved mellem to profetbilleder. I kappefligene er fremstillet Jesus i Gethsemane have samt korsdragningen, hvor Simon af Kyrene kommer til og hjælper den segnende Kristus med at bære korset.

Sydkappen: Jesus og den samaritanske kvinde ved brønden. Hun bærer tidens modedragt af brokade stof med purpurærmer og flad fløjlsbaret. Til højre ses Samaria stad, og bag Kristus tre apostle. Baggrunden er et forsøg paa et naturalistisk landskab. I den ene af denne kappes flige finder man en malet tavle med aarsallet for maleriernes udførelse: 1564.

Nordkappen: Et dommedagsbillede. Kristus sidder paa regnbuen, med et sværd ved den venstre, og en liljekvist ved den højre haand. (De to forbedere, Maria og Johannes, er udeladt. Det er en virkning af reformationen). Under Kristi fødder stiger de døde op af deres grave, vækkede af basunblæsende engle. Ved siderne ses himmerig og helvede. **Foran Himmerigspørtten** saules ingen salige, medens **djævle myldrer** omkring helvedsgabet, travlt beskæftigede med at genne de fordømte ind.

Nærmest ribbekrydset findes i de tre kapper smaa profetbilleder. Endelig fremstilles paa **n o r d v æ g g e n**, ovenover en bort af akanthusbladværk i ungrenaisancestil, Sct. Jørgens kamp med dragen. Sct. Jørgen var en østerlandsk helgen, som først paa korstogstiden er bleven kendt i Vesteuropa. Det fortælles om **ham**, at **han** kom til en by, som var under formeligt **tyranni** af en frygtelig drage, der hver dag krævede sit **bytte**. **Da man** havde udleveret den alt kvæg og hele stadens

ungdom, faldt loddet tilsidst paa kongens datter, som Jørgen i sidste øjeblik befrier ved at fælde dragen. Paa billedet ser man den ridderlige helgen med en mægtig vajende fjerbusk, borende sin lanse ind i gabet paa dragen, som er væltet under hestens fødder. I baggrunden den knælende prinsesse og (øverst oppe) hendes forældre, kongen og dronningen, som inde fra byen med spænding følger kampens forløb.
